

πνοσακουλῶν, ναργελέδων, παντός εἶδους καὶ γένους, τῶν πάντων ταξιθετημένων ἀναλόγως τοῦ τόπου καὶ τοῦ χρόνου τῆς κατασκευῆς αὐτῶν, πρὸς δὲ παντός εἶδους καπνῶν καὶ σιγάρων, ἐκ τῶν εἰς ἅπασαν τὴν οἰκουμένην παραγομένων καὶ κατασκευαζομένων.

Πρὸς καταρτισμὸν δὲ τῆς συλλογῆς ταύτης ὁ παράδοξος οὗτος καπνιστῆς ἔδαπάνησεν ὑπέρογκα ποσὰ καὶ χρόνον οὐκ ὀλίγον.

Ἡμέρας τινὰς πρὸ τοῦ θανάτου προσκαλέσας συμβολαιογράφον τινὰ τῶ ὑπαγόρευσε τὴν ἐπομένην διαθήκην.

» Θέλω νὰ προσκληθῶσιν εἰς τὴν κηδείαν μου πάντες οἱ καπνόφιλοι τοῦ τόπου. Ἐκείνος θὰ λάβῃ δέκα λίτρας, καπνοῦ καὶ δύο πίπας Ὀλλανδικὰς, ἐφ' ὧν ἔσται ἔγκεχαραγμένον τὸ ὄνομα, οἰκίστημόν μου καὶ ἡ χρονολογία τῆς ἀποβιώσεώς μου. Πάντες οἱ συνδεύοντές με συγγενεῖς καὶ φίλοι ὀφείλουσι νὰ καπνίζωσι διαρκούσης τῆς κηδείας μέχρι τοῦ τάφου. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν δὲ τῆς κηδείας ἕκαστος νὰ ρίψῃ ἐπὶ τοῦ φερέτρου μου τὴν τέφραν τῆς πίπας αὐτοῦ. Οἱ πτωχοὶ ὅσοι συμμορφωθῆσονται πρὸς τὴν παροῦσαν τελευταίαν θέλησίν μου, θέλουσι λαμβάνει ἐφ' ὅρου ζωῆς κατὰ τὴν ἐπέτειον ἡμέραν τοῦ θανάτου μου δύο λίτρας καπνοῦ καὶ ἓν βαρέλιον ζύθου πρώτης ποιότητος.

» Τὸ φερετρόν μου ἔστω ἔσῳθεν περιεκαλυμένον διὰ ξύλων ἐκ τῶν παλαιῶν μου κιβωτίων τῆς Χ α β ἄ ν α ς. Ἐντὸς δὲ τοῦ φερέτρου τεθήτω ἐν δέμα Γαλλικοῦ καπνοῦ τοῦ λεγομένου Καποράλ. Εἰς τὸ πλευρόν μου παρατεθήτω ἡ νου προσφιλῆς μου παλαιὰ πίπα.

» Ὁ ἰδιότροπος οὗτος Ὀλλανδὸς, ὅστις ἐκαλεῖτο Βαν Κλάας ἔπινε καθεκάστην δεκάπεντε λίτρας ζύθου καὶ ἐκάπνιζε 200 δραμια καπνοῦ.

ΤΙ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΜΙΑ ΣΤΑΓΩΝ ὙΔΑΤΟΣ.

Τί περιέχει μία σταγὼν ὕδατος; — Μικρὸν πρᾶγμα βεβαίως, θέλει ἀπαντήσῃ ὁ ἀπλὸς ἀναγνώστης. Καὶ ὁμως δὲν ἔχει οὕτω· διότι μία σταγὼν ὕδατος περιέχει πολλὰ πρᾶγματα, ἅτινα θὰ προσπαθῆσωμεν ν' ἀριθμήσωμεν ἐνταῦθα.

Κατὰ πρῶτον ὑπάρχουσι τὰ καλούμενα ἐγχοματογενῆ βιολογικὰ ζῴφια, ἅτινα ζῶσιν εἰς τὰ στάσιμα ὕδατα. Ὀνομαζόνται δὲ οὕτως ὡς ἐκ τῶν κινήτων τριχῶν, αἵτινες ὅμοιαι

πρὸς βλεφαρίδας, ὑπάρχουσι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σώματος αὐτῶν. Ταύτας μεταχειρίζονται ὡς κώπας, καὶ κινεῖνται μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις. Τὰ μεγαλύτερα τῶν ζῴφιων τούτων ἔχουσι μέγεθος ἑνὸς δεκάτου χιλιοστομέτρου· ἔχουσι δὲ πολλοὺς στομάχους, ἐν ἧπαρ καὶ συμπεπλεγμένα ὄργανα. Μεταξὺ τούτων διακρίνονται τὰ λεγόμενα κολπώδη, ἅτινα ἔχουσι σχῆμα φασήλου· εἶναι δὲ σαρκόβόρα καὶ ἀδηφάγα.

Κατόπιν εὐρίσκομεν τὰ λεγόμενα μονάδες· πολὺ πλεον μικρότερα τῶν ἀνωτέρω. Ἦνα κολπῶδη ἔν χιλιοστόμετρον, ἀνά κη τὰ τεθῶσι κατὰ σειρὰν διαχίλια ἐκ τῶν ζῴφιων τούτων. Ὁμοιάζουσι δὲ πρὸς ὡσειδῆ βάλανον, ἐσχισμένην εἰς τὴν ἄκρην—καὶ τοῦτο εἶναι τὸ στόμα—καὶ ὠπλισμένην μὲ μαστίγιον ἢ προβοσκίδα, ὄργανον, ἔχον διπλοῦν τὸ ὄνομα καὶ τὸ τέλος, χρησιμεῖον δηλαδὴ εἰς τὸ νὰ λαμβάνῃ τὸ ζῴφιον τὴν τροφήν αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸ νὰ πλήττῃ τὸ ὕδωρ διὰ ταχυτάτης κινήσεως, δι' ἧς βαδίζει, ὡς βαδίζει τὸ ἐλικοκίνητον πλοῖον.

Καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν ζωικὴν κλίμακα, φθάνομεν εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν λεγομένων ὑδρογενῶν. Τὰ τὴν οἰκογένειαν ἀπαρτίζοντα ἄτομα εὐρίσκονται εἰς λεπτοτάτας κλωστάς, κερωρισμένας εἰς διάφορα εἶδη καὶ δεδεμένας ἐκ τῶν δύο ἄκρων· ἀνευ κεφαλῆς καὶ οὐρᾶς, μηδεμίαν ἔχοντα κατ' ἐπιφανείαν δυσμετρίαν εἰς τὰ δύο ἄκρα, καὶ στεροῦμενα παντός προφανοῦς ὄργανου, εἶναι τὰ ἀπλούστερα τῶν ὄντων τῆς φύσεως. Τὰ διαίρουσι δὲ οἱ φυσιολόγοι εἰς τρεῖς τάξεις· τὰς βακτηρίας, ζῴφια ἀλύγιστα ὡς ῥάβδοι· τὰ ὑδρογενῆ κινούμενα ὡς σκώληκες, καὶ τὰ ἐλικοειδῆ, κινούμενα δίκην ἀποδύστρων (lire-bouchons).

Τὰ ἀνωτέρω εἶναι μικρὸν δείγμα τῶν κατοικούντων μίαν σταγὼν ὕδατος ζῴφιων. Ἐὰν ἤδη ἐπρόκειτο νὰ ἐκτανθῶμεν ἐπὶ μαλλον, ἠθέλομεν περιγράψῃ καὶ φυτὰ ἐγχοματογενῆ, μικροσκοπικὰ ἐπίσης. Ἀλλὰ τὰ ἤδη σεμειωθέντα ἀρκοῦσι νὰ ὑποδείξωσιν ἡμῖν ὅτι ὑπάρχει ἐν τῇ φύσει ἀπειρος ἀριθμὸς μικρῶν ὄντων, ἐπίσης καὶ ταπληκτικὸς ὡς καὶ ὁ τῶν μεγίστων. Ὅταν δὲ τις σκεφθῇ ὅτι ἕκαστον τῶν ὄντων τούτων ἔχει ἴδιον ὄργανισμὸν καὶ μέλη ἐντελῶς προσηρμοσμένα διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ, καὶ ὅτι παροσιάζει ἡμῖν ἀριστούργημα ἀκριβείας καὶ μηχανισμοῦ, πῶς νὰ μὴ κύψῃ ἐνώπιον τῆς σοφίας τοῦ Δημιουργοῦ τῶν ὄντων, καὶ πῶς νὰ μὴ εὐλογῆσῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὅτι ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ

ἐμβατεύσωμεν, ἔστω καὶ ἐπὶ μικρὸν, εἰς τὴν μεταλαοπέπειαν τῶν ἔργων αὐτοῦ;

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ ΠΟΜΠΗΙΑ.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἀνασκαφὰς ἐν Πομπηία ἀνευρέθη καπηλεῖον, εἰς τοὺς τοίχους τοῦ ὁποίου ὑπάρχουσι περίεργοι ζωγραφίαι παριστάσασαι σκηνὰς τοῦ καθ' ἡμέραν βίου. Αἱ ζωγραφίαι αὗται, τέχνης λεπτοτάτης, εἶναι ἀξιόσημικοί, διότι ἐξ αὐτῶν μανθάνομεν διαφορὰς μέχρι τοῦδε ἀγνώστους λεπτομερείας περὶ τε τὸν ἱματισμὸν καὶ τὸν τῶν ἀρχαίων ἐν γένῃ βίον. Εἰς ἐκάστην ζωγραφίαν ὑπάρχει καὶ ἐπιγραφή. Μία τῶν ζωγραφιῶν τούτων παριστᾷ ἐρωτικὴν σκηνήν· ἡ δευτέρα δύο καθήμενους πρότραπέζης καὶ γυναῖκα, ἣτις προσφέρει αὐτοῖς ἐντὸς ῥητοῦ οἶνον. Ἡ τρίτη παριστᾷ δύο ἀνδρας, τὸν μὲν νεώτερον, τὸν δὲ πρεσβύτερον καθήμενους ἐπὶ ἔδρας καὶ ἔχοντας ἐπὶ τῶν γονάτων περιέχουσαν σανίδα κύβους διαφόρων χρωμάτων. Ὁ νεώτερος τὴν ἡλικίαν ἐγείρων τὸ κυτίδιον, τὸ περιέχον τοὺς κύβους διὰ τῆς δεξιᾶς λέγει, κατὰ τὴν κάτωθεν ἐπιγραφὴν EXSI τούτέστι, ἐβγήκα, ἐκέρδησα. Ὁ πρεσβύτερος δεικνύων τοὺς ἐπὶ τῆς σανίδος κύβους ἀμφισβητεῖ τὸ γεγονός καὶ λέγει NON TRIADUAS EST (δὲν ἔκαμες τρία ἀλλὰ δύο.

Ἡ προσεχὴς ζωγραφία εἶναι συνέχεια ταύτης· φαίνεται ὅτι συζητοῦντες οἱ παίζοντες ἤλθον εἰς λόγους· ὁ νέος ὑποστηρίζει ὅτι ἔκαμε τρία καὶ ἐκέρδησε (EGOFIV), ἐν ᾧ ὁ γέρον μὲ βάρβαρον ἔκφρασιν λέγει ὁμοίως ECOFIV. Ὁ κάπηλος, ὅστις ἐν τῇ ζωγραφίᾳ ταύτῃ ἴσταται ἐν τῇ γωνίᾳ παρὰ τὴν τράπεζάν του, ἀνατινάσσεται καὶ λέγει στρεφόμενος πρὸς τοὺς παίζοντας ITIS FORAS RIXSATIS (πηγαίνετε ἔξω νὰ πιασθῆτε).

— Φωτογραφίαι διὰ τοῦ τηλεγράφου.— Ἐν Παρισαίοις ἐγένετο περίεργος ἀνακάλυψις. Πρόκειται περὶ ἀποστολῆς εἰκόνων διὰ τοῦ τηλεγράφου! Τὸ πρῶτον πείραμα ἐπέτυχε. Ἐστάλη ἡ φωτογραφία τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας κ. JACO. Μετὰ τινα λεπτά ὁ τηλεγράφος μετεβίβασε τὴν εἰκόνα εἰς Λυών. Ὁ τηλεγραφεὴς ἔσχε τὴν εὐτυχίαν νὰ ἴδῃ καὶ αὐτὸς μετ' ὀλίγον τὴν εἰκόνα του ἀναδύουσαν ἐν σχήματι πενταφράγκου, συνεπεία, τῶν παλμῶν τοῦ ἡλεκτρικοῦ δείκτου. («Ἐθν. Ἀμυνα.»)

— Ἐν θουελλῶδει τινὶ νυκτὶ, ἀναφέρει ἐφημερίς τις τοῦ Λυών, ἐνέσκηψε κεραυνὸς ἐν τῇ

ὁδοῦ τοῦ Γιρλάνδ, καὶ διατρέξας τὴν οἰκοδομήν ἐν ἣ κατώκει ὑποδηματοποιὸς τις, ἀνεποδογύρισεν ὅλα τὰ ἐπιπλα τῆς οἰκίας, ἀνέτρεψε τὰ ἐργαλεῖα τοῦ ὑποδηματοποιοῦ, τὴν κοπίδα του, τὴν σφύραν του, καὶ τὰς ὑλάγρας του τοσοῦτον, ὥστε συνεχροῦντο μεταξύ των καὶ ἀπεχωρίζοντο αὐθις, καὶ ἔσυρον τοὺς ἡλούς καὶ τὰ μεταλλικὰ ὅλα τὰ πέριξ αὐτῶν. Ὁ δυστυχὴς ἄνθρωπος ἔμεινεν ἐκπληκτικὸς δι' ἀρκετὰς ὥρας, ἀπορῶν πῶς νὰ μεταχειρισθῆ τὰ τρελλαθέντα ταῦτα ἐργαλεῖα, πιστεύων, ὅτι ἔγεινε παίγιον ὀνείρου, ἢ μάγου τινὸς κακοποιοῦ.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΤΩΝ ΤΡΙΧΩΝ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ

Ἡ λευκότης τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς δὲν εἶναι πάντοτε ἀποτέλεσμα τοῦ προβεβηκότος τῆς ἡλικίας. Ἡ λευκότης αὕτη παρατηρεῖται καὶ εἰς κεφαλὰς νέων δεκαοκτῶ καὶ εἰκοσιν ἐτῶν. καὶ ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι, κατὰ τὴν Ἀφρικὴν ἰδίως ἀπαντώμενοι. οἱ καλούμενοι Λευκίται ἢ Ἀλβίνοι, οἵτινες γενῶνται ἔχοντες τὰς τρίχας λευκάς. Ἡ λευκότης τῆς κόμης ἐπέρχεται πολὺν διὰ μιᾶς. Αἱ τρίχες τοῦ διασῆμου Θωμᾶ Πόρου καὶ τοῦ Ἰσπανοῦ Διέγου Ὁσαρίου ἐλευκάνθησαν ἐν μιᾷ νυκτὶ, ὅτε οὗτοι ἔμαθον τὴν εἰς θάνατον καταδίκην αὐτῶν. Λέγουσι δὲ ὅτι συνέβη τὸ αὐτὸ καὶ εἰς εἰς ὥραιαν ἀλλ' ἀτυχῆ βασιλίσσαν τῆς Γαλλίας Μαρίαν Ἀντωνιέτον, ὅτε καὶ αὕτη εἶχε καταδικασθῆ εἰς θάνατον. Νέος τις ζωγράφος, τοῦ ὁποίου ἡ κόμη ἦτο μέλαινα, κρυβεῖς ἐν ὑπογείῳ ἐπὶ τῆς γαλλικῆς τρομοκρατίας τοῦ 1799, ἐξῆλθε μετὰ ὀκτῶ ἡμέρας ἔχων τὴν κόμην λευκοτάτην. Δὲν εἶναι δὲ πολὺς καιρὸς ὅτε νέοι τινὲς, διατρέξαντες πάντας τοὺς κινδύνους φοβεροῦ ναυαγίου, ἔφθασαν εἰς τὴν ξηρὰν μὲ κατὰλευκα ἡλιθία.

Ἄλλὰ τὸ ἐκπληκτικώτερον εἶναι, ὅτι συμβαίνει πολλάκις κόμη λευκὴ νὰ γίνηται πάλιν μέλαινα, χωρὶς νὰ μεταχειρισθῶσιν ὅπως φθάσωσιν εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο τὰ τοῦ κόρακος ὡὰ, τὰ ὁποῖα συνιστᾷ ὁ σοφὸς πλὴν εὐπιστὸς Πλίγιος. Ἡ Σωσάνα Ἐδμόνδου, ἀγγλὶς τὸ γένος, εἶδε κατὰ τὸ ἐννενηκοστὸν πέμπτον τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἔτος, τὴν τέως κατάλευκον κόμην αὐτῆς νὰ γείνη μέλαινα καὶ μείνη τοιαύτη μέχρι τοῦ θανάτου αὐτῆς, συμβάντος μετὰ τριάκοντα ἔτη. Ὁ ἰατρὸς Σλάβης, εἰς ἡλικίαν ὀγδοήκοντα ἐτῶν, ἐδοκίμασε τὴν αὐτὴν εὐχαρίστησιν ὅτε εἶδε τὴν μεταμόρφωσιν ταύτην. Ἡ